

Men en ting er processen, den kan man kritisere, og den kan man kritisere med rette. Noget andet er, hvad det her forslag egentligt handler om. Man kan måske sige, når man sådan kommer til bundlinjen, at forslaget handler om, at Dansk Folkeparti har fået en tuneser i bytte for en finanslov af regeringen. Men vi er mange, som har svært ved at se, hvad *formålet* med forslaget er. Hvad skal det, det her forslag?

I samrådet forleden dag fik vi bekræftet, hvad det her forslag skal, da vi spurgte integrationsministeren. Vi spurgte, om det er meningen, at det skal sørge for, at tegneren Kurt Westergaard ikke støder ind i tuneseren, og integrationsministeren svarede, at ja, det var formålet. Vi kan i hvert fald konstatere, at det ikke er det, der kommer til at ske med det her forslag.

Når man så leder efter årsagen, kan man i bemærkningerne til lovforslaget læse, og jeg citerer: Man har igangsat en omgående undersøgelse af mulighederne for opstramning af kontrolforanstaltninger for udlændinge på tålt ophold, der må anses for en fare for statens sikkerhed. Og så siger man derefter: På baggrund af undersøgelsen har regeringen besluttet straks at fremsætte det her lovforslag. Det vil sige, at hvis man bliver tvivl om, hvad årsagen til lovforslaget er, så kan man kigge i bemærkningerne til forslaget, for dér skriver regeringen, at de har lavet en undersøgelse, som er superafgørende, og at det er på baggrund af den undersøgelse, man straks valgte at fremsætte et lovforslag.

Men den undersøgelse må vi ikke få at se, den er hemmelig. På trods af at det er den, der ifølge regeringen selv er årsagen til, at man straks fremsætter lovforslaget, så må vi ikke få den undersøgelse at se. Og man kan jo have sine mistanker – om den eksisterer, om den er meget kort, hvad den egentlig går ud på – men jeg tror ikke, der er nogen tvivl om, at vi er mange, som er i tvivl om, hvad det her forslag skal, der ville blive rigtig glade for, at regeringen praktiserede åbenhed og lagde den undersøgelse frem.

En af de andre begrundelser, der har været brugt for det her forslag, har jo været, at man nu vil sørge for, at tegneren Kurt Westergaard ikke skal møde tuneseren. Det er bare ikke det, der kommer til at ske med den her lov, for det, der kommer til at ske med den her lov, er, at man nu kan sige til tuneseren: Du skal melde dig i Sandholm hver eneste dag. Det kunne man også med den forrige lovgivning. Men han kan tage på weekend i Århus, lige så tosset han vil. Altså, det formål, der hed at sørge for, at Kurt Wester-

gaard ikke kunne støde ind i den tuneser, som PET mistænker for at ville myrde ham, er ikke blevet opfyldt. For hvis man ville opfylde det formål, er det heldigvis stadig væk sådan i Danmark, at man skal for en dommer, før man kan proppes i fængsel.

Hvis regeringen og Dansk Folkeparti ønskede at beskytte tegneren Kurt Westergaard, ville de selvfølgelig sørge for, at den mistænkte tuneser kom for en domstol.

I øvrigt skal jeg sige, at der nu bliver diskuteret rigtig, rigtig meget om den ene tuneser – der er jo faktisk to andre. Der er en dansk-marokkaner, der er dansk statsborger. Hans mulighed for at bevæge sig frit omkring har intet med det her forslag at gøre. Der er også en anden tuneser, der er rejst frit ud af Danmark. Hvis man rent faktisk vurderer, at han er så farlig, så synes jeg ærlig talt, det er uansvarligt at lade ham rejse til andre lande.

Så har man sagt, at det her forslag handler om, at de her personer er farlige for statens sikkerhed. Det blev understreget mange gange, at det er dybt, dybt alvorligt kriminelle, farlige mennesker – de er farlige for statens sikkerhed. Heldigvis fik vi da integrationsministeren til ved samrådet forleden at bekræfte, at det er de nok ikke alle sammen. Ham her Elias, som har siddet 1½ år i fængsel for at stå vagt for pusherne på Christiania, er nok ikke farlig for statens sikkerhed. Den kvindelige kinesiske abortlæge, som blev tvunget til at udføre sene aborter i Kina og derfor flygtede til Danmark, er nok ikke farlig for statens sikkerhed. Alligevel bliver det gentagne gange brugt som et argument. Og vi skal jo lige huske, at konsekvenserne af det her forslag kan være, at de her mennesker på tålt ophold bliver pålagt sådan en frihedsberøvelse hele deres liv – altså, potentielt set er det en straf, som fungerer på livstid, efter at de i øvrigt har siddet den fængselsstraf af, som de fik ud over en udvisning.

Derudover er det værd at huske, at det er et lovforslag, som er blevet kritiseret af adskillige organisationer, adskillige menneskerettighedsorganisationer – ikke mindst til den høring, som Folketinget selv valgte at indkalde til. Og alligevel vælger regeringen og Dansk Folkeparti – på trods af at der ikke findes nogen saglig begrundelse for lovforslaget – at haste det her igennem og vedtage den her lov.

Kl. 16:17

Jeg går nogle gange rundt og tænker på, om der findes få anstændige borgerlige i regeringen,